

Grundstigning, naar den virkelig kommer til at betyde noget alvorligt.

Dersom jeg skulde give et Overblik over, hvad Virkningerne af Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil blive, maa det gaa ud paa dette, at for Hovedstadens Vedkommende vil der ikke i det første Aar ske nogen nævneværdig Forskydning med Hensyn til selve Provenuet af Beskatningen, det vil ikke blive væsentlig større, end det hidtil har været, men der vil i nogen Grad finde en Omlægning Sted. Der er visse Ejendomme, som vil faa en Skattelettelse. Ejendomme med mange Lejligheder, som ligger i Yderkvartererne, særlig Beboelsesbygninger, vil i forskellige Tilfælde faa nogen Lettelse; ogsaa enkelte Parcelhuse vil faa en Lettelse, og saa vil Strøgejendomme faa et Paalæg. Dette Billede vil ikke blive væsentlig anderledes, efter som Aarene gaar. Jeg vil dog antage, at København vil faa nogen Forøgelse i sin Beskatning, men ikke en Forøgelse, der blot tilnærmelsesvis har Karakteren af det, man har villet give det Udseende af fra Modstandernes Side. Jeg tror endog saa, jeg tør sige, at den Forøgelse, der vil komme ved den ændrede Beskatningsform for Hovedstadens Vedkommende, ikke vil blive væsentlig større end den Forøgelse, der vilde følge af Vedtagelsen af det Forslag, som det konservative Folkeparti stillede i Folketinget.

For Frederiksbergs Vedkommende vil Provenuet blive nøjagtigt, som det er, og for Købstædernes Vedkommende er det ganske afgjort, at der ikke vil komme en stærkere Beskatning af Købstadejendommene end den, der tillades efter de gældende Love. Men Beskatningen vil blive lempeligere, den vil blive langt bedre, langt mere retfærdig for Ejendomsbesidderne, derom kan der ikke være den allerfjerneste Tvivl. Jeg vil anse en Beskatning som den, der kan tillades i vore Købstæder efter Lovene af 1863 og 1880, som værende overordentlig haardhændet, hvis man skulde iværksætte den nu i dens fulde Højde, i Forhold til, hvad der hidtil er taget. Det undgaar man nu ved, at man faar den gradvise Overgang fra det bestaaende til det, man maksimalt kunde gaa til; i Stedet for at tage det paa et enkelt Aar kan man nu tage det i Løbet af 17 Aar i 4-aarige Perioder. Det er jo indlysende, at en saadan Overgangsbestemmelse som den, der her indføres i Loven, vil virke meget mindre generende, og naar saa dertil kommer, at selve Fordelingsprincippet bliver bedre, kan der ikke være Tvivl om, at Lovforslaget be-

tyder en meget betydelig Fordel for Ejendomsbesidderne i Købstæderne.

Hvad Landkommunerne angaar, sker der i Virkeligheden ikke andet, end at den sidste Femtedel af Hartkornsskatten ikke væltes over paa Ejendomsskylden, hvilket man for Resten fra alle Sider finder det retfærdigt at undlade. Og saa indføres der det Princip, at man beskatter Grunden for sig med $\frac{1}{4}$ pro mille mere, end man beskatter Bygningerne, samtidig med at man indfører ændrede Fradragsregler, idet det nugældende Fradrag paa 2 800 Kr. forhøjes til Minimum 3 000 Kr. og Maksimum 5 000 Kr. plus — ogsaa i Landdistrikterne — 1 000 Kr. for hver Lejlighed udover den ene. Jeg henviser ogsaa til Bestemmelserne vedrørende Amtskommunerne. For disse bliver den Ret, de har til Beskatning, faktisk begrænset, for saa vidt som man sætter et Maksimum for den Promille, man kan gaa op til, et Maksimum, jeg ikke har været særlig begejstret for, men som jeg efter Omstændighederne har ment at burde acceptere, og jeg har gjort det i Haab om, at Amtskommunerne vil kunne klare sig med det, her foreslaas som Maksimum. Der er ganske vist 3—4 Amtskommuner, som har noget mere, men det er jo en almindelig Opfattelse, at Beskatningen paa fast Ejendom ogsaa for Amtskommunernes Vedkommende vil gaa noget ned, saaledes at man vil kunne klare sig med et mindre Beløb end hidtil.

I øvrigt henviser jeg i al Almindelighed til Lovforslagets enkelte Paragraffer og anbefaler det høje Ting at vedtage Lovforslaget, der saa sandelig ikke er noget revolutionerende Forslag. Det indeholder et nyt Princip, som jeg anser for at være godt, og som jeg haaber vil kunne blive bærende frem i Tiden, for saa vidt som jeg tror, at man ogsaa i Fremtiden mere vil forlade sig paa Beskatning efter dette Princip end paa Beskatning efter de hidtil gældende Principper.

Til Slutning vil jeg aldeles bestemt og afgjort værgе mig mod den Tro, at jeg paa nogen Maade skulde tilstræbe at faa al Skat lagt over paa Jorden; jeg vil saa udtrykkeligt, som det kan gøres, fremhæve, at jeg anser noget saadant for at være fuldkommen umuligt, og jeg vil tilføje, at jeg ogsaa vilde anse det for at være fuldkommen uretfærdigt. Jeg ved ikke, om man kunde indrette sig med en saadan Beskatningsform i et Samfund, hvor man skulde begynde helt paa bar Bund, maaske kunde man saa klare sig med en saadan Skat, skønt det tror jeg for Reten ikke, men jeg